DE APOSTOLICA S. PETRI CATHEDRA

ORATIO

Habita in Vaticana Basilica

AD

CLEMENTEM XII.

PONT. OPT. MAX.

A JOANNE D'ANDREA

NOBILI ULYSSIPONENSI.

ROMAE

EX TYPOGRAPHIA VATICANA

M. DCC. XXX. V.

Superiorum Facultate.

CLEMENTI XII.

PONT. MAX.

JOANNES D'ANDREA

P. F.

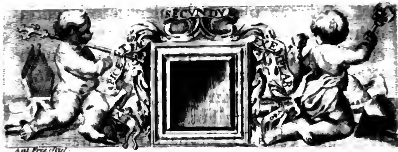

Rationem hanc meam refugiebam magno nomini tuo dicare, BEATISSIME PATER, *cum*

tenuitatem operis, ingeniique mei imbecillitatem intuerer: cum vero in ea de D. Petri Cathedra ſermo ſit, nulli potiori jure convenire, quam Romano Pontifici judicavi. Cum enim prope infinita ſint Sedis Apoſtolicæ ornamenta, tum illud certe maxime effulget, cum habet Pontificem Tui ſimillimum, qui & res omnes Religionis ſanctiſſime adminiſtret, & humana negocia prudenter ſuſcipiat, obeat ſolicite, conſtanter perficiat. Non eſt hujus loci, neque temporis immortales laudes tuas perſequi, CLEMENS PONTIFEX MAXIME, *quarum plena eſt urbs Roma, plena Italia, plenus or-*

bis universus. Percrebuit enim ubique gentium, quam sapiens sis in cogitando, quam acutus in providendo, quam justus in judicando, quam in agendo constans, in ædificando magnificus, in opitulando liberalis, in alloquendo humanus; quam denique opportune a Deo nobis datus sis, his præsertim calamitosis temporibus, quæ sicut in Te uno Principe optimo, & Parente beneficentissimo habent, unde plurimum releventur, & convalescant, ita Te diutissime sospitem, salvumque volunt, & desiderant. Superest unum, BEATISSIME PATER, ut quo vultu, & animo omnes excipis,

quoque potiſſimum fratrem meum ad Te pari cum munuſculo accedentem, cum verba faceret de Aſcenſione Chriſti Domini, excepiſti, me quoque cum hac Oratione tenui quidem, atque inconcinna, ſed plena certe obſequio, omnique erga Te, Sedemque Apoſtolicam veneratione digneris excipere, atque tueri.

ORATIO.

Egnum eſt Chriſti Domini Romana Eccleſia, BEATISSIME PATER, Regni autem hujus Solium, & Thronus Cathedra eſt Divi Petri, quam hodierna die feſtiva commemoratione celebramus. Quoniam vero ad Romanam Fidem perfidia non habet acceſſum, Eterodoxi, qui ſe partem eſſe hujus Regni falſo credunt, inficiantur Cathedræ auctoritatem, noſque fidem illi plene adhibentes inſectantur, & repræhendunt, perinde acſi honorem, & reverentiam, quæ uni Deo, ac Domino debita eſt, homini, qui in Petri Cathedra ſedet, tribueremus. At quemadmodum Jannes, & Mambres reſtiterunt Moyſi, ita & hi reſiſtunt veri-

Cyp. lib. 3 ep. 3.

2. Tim. 3.

tati; sed non ultra proficient: insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. Nam cum Romanum Pontificem colimus, eique divina imperanti paremus, non quasi unum de Principibus, aut Regibus terræ suspicimus,
L. 2. c. 8. sed eum cum D. Bernardo potestate Petrum, unctione vero Christum esse credi-
Aug: l. 16. con. Faus. mus, palamque confitemur. Neque enim sua sunt, quæ dicit, sed Dei, qui in Cathedra unitatis doctrinam posuit veritatis.

Sic natura institutum est, ut unius corporis unum sit caput, & quod varium est, & multiceps, ad monstrorum genus referatur. Deus autem, cujus perfecta sunt opera, cum Ecclesiam constituit, quæ Sponsa sua esset sine ruga, & sine macula, ita eam exornavit, & perfecit, ut cum illam inde aspiceret, maxime dotes ejus omnes adamaret, unitatem vero tanquam pulcherrimi operis pretium com-
Can. 8. mendaret: una est Columba mea, perfecta mea. Hinc factum est, ut quicumque illam divideret, reus illico Divinæ Ma-
Opt. Mil. ad Par. l. 11. jestatis constitueretur, & Schismaticus, & peccator esset, qui contra Petri Cathedram alteram collocaret. Quare enim Deus unam constituit, nisi ut unitas ab omnibus servaretur, & ne Apostoli sin-

gu-

gulas sibi defenderent? Fundavit Joannes Ecclesiam in Oriente, fundavit in Occidente Jacobus, fundaverunt in aliis orbis partibus cæteri Apostoli; sed eorum exordium ab hac unitate profectum est, & Primatus Petro datus, ut una Christi Ecclesia, & Cathedra una monstraretur. Quam igitur inconsulte discesserunt multi ab auctoritate illius Cathedræ, a qua instructi, quamque sequuti in omnibus Apostoli orbem terrarum Fidei lumine illustrarunt! quam infeliciter privati homines deseruerunt Thronum Religionis, cui non coronas solum, & imperia, sed & internos sensus, animumque non subjicere Reges, atque Imperatores nefas esse putaverunt! quam injuriose contempserunt eam Sedem, cui se gentiles Philosophi, cui se nationes barbaræ, se denique gentes extremæ subdiderunt! At faxit tandem aliquando Deus, ut resipiscant, & convertantur: nam extra hanc Ecclesiam nec Christianum nomen aliquem juvat, nec Baptismus salvat, nec peccatorum remissio accipitur, nec vitæ æternæ felicitas invenitur. Est procul dubio ei, qui in Arca Noe non est, communi naufragio pereundum.

Cyp. libr. de unit. Eccl.

Fulg. lib. 1. c. 22.

Sed nulla esset securitas unitatis, nisi ex promissis Dei esset quoque Cathedra Pe-

Aug. lib. 3. con. Parm.

1.Tim. 3. Petri columna, & firmamentum veritatis. Unam esse contendunt Ecclesiam suam novatores, sed cum non sita sit supra firmam petram, prævalent adversus eam portæ inferi, a quibus concussam, ac labantem nituntur novis semper confessionibus fidei, veluti sustentaculis confirmare. Sed tam variæ, multiplicesque confessiones sese mutuo destruant, necesse est, cum una fides sit, simplexque veritas, quæ una Catholicorum confessione tota complexa est, semperque compræhensa. Quid enim per octodecim fere sæcula non dicam in veritate Catholica, sed ne in verbis quidem, quibus eam profitemur, immutatum est? quid unquam in rebus Fidei ausum, & tentatum; quid in doctrina morum solutum, quid vel in uno legis apice innòvatum, vel relaxatum? Dicere sane possumus, & alta voce ad hanc usque diem prædicare, quod tam multis ab hinc annis affirmans gloriabatur Irenæus: quæ est ab Aposto-
Lib. 3. c. 3. lis traditio, & annunciata hominibus fides, pervenit usque ad nos. Ad hanc enim Ecclesiam propter potentiorem principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam. Conveniant ergo Eterodoxi,

& qui